

Sant Antoni

Com el seu protagonista el senyor Palomar, l'escriptora Tina Vallès també viu al popular barri barceloní

CÉSAR RANGEL

“Palomar veu una ciutat desencantada”

Tina Vallès

Espectora, publica ‘El senyor Palomar a Barcelona’

ENTREVISTA

MAGÍ CAMPS
Barcelona

Tina Vallès (Barcelona, 1976) alterna les obres juvenils amb les novel·les per a adults, fa feines editorials a Godall Edicions i coedita la revista de contes *Paper-*

devidre.cat. Ara publica *El senyor Palomar a Barcelona* (Anagrama), un passeig contemplatiu i reflexiu de la mà del personatge creat per Italo Calvino instal·lat a la capital catalana.

Per què la sedueix el personatge de Calvino?

Perquè m'agraden els retrats literaris i que sigui una novel·la dedicada a un sol personatge.

He llegit i rellegit molt Calvino. Quan em van proposar fer onze articles per a *Time Out*, per diferenciar-los dels que escric a *Vilaweb*, em va fer gràcia traslladar Palomar a Barcelona.

I quan es va acabar la sèrie, es va posar amb la novel·la?

Jo volia continuar, sí. Fer aquells articles era la meua hora del pati. Els lectors votaven els

temes i era molt Oulipo, amb traves i amb reptes diferents. L'hi vaig proposar a Isabel Obiols, d'Anagrama, i em va donar carta blanca. I quan ja ho tenia tot planificat, va esclatar la pandèmia.

El llibre va de l'agost del 2019 al juliol del 2020, i hi ha incorporat la pandèmia.

Vaig dubtar molt, però la vaig in-

corporar perquè volia que Palomar visqués un any real a Barcelona, amb la vaga general, la sentència del procés i, per tant, la pandèmia, una nova trava. El llibre queda partit en dues meitats, com la vida, però penso que m'ha anat a favor, perquè potser hauria quedat repetitiu.

No es va plantejar retirar el senyor Palomar i crear un senyor Vallès o un altre personatge?

M'engrescava el repte d'agafar un personatge ja conegut i definit, i passar-lo pel meu sedàs. Com que no sabíem gaire com anava la qüestió legal, Anagrama va parlar amb l'agència Wylie, que porta els drets de Calvino, i la filla ho va autoritzar.

Es pot llegir el seu Palomar sense haver llegit el de Calvino?

Sí. Evidentment, si s'ha llegit el de Calvino, s'hi trobaran més coses.

Quina Barcelona troba el senyor Palomar?

Una ciutat una mica desencantada. És crític amb l'actitud del poble català, i ho diu quan visita la Sagrada Família. Hi veu una actitud passiva o inacabada. També qüestiona que no hi hagi nens jugant al carrer en plena pandèmia, assisteix a un desnonament...

Al desnonament és quan es planteja implicar-s'hi més.

És quan fa el canvi i pren consciència. Si m'hi quedo, m'hi haig d'implicar, pensa. El personatge de Calvino això no ho hauria fet. És un Palomar diferent.

Si no t'impliques, no pertanys a una societat?

Penso que no. Quan vols canviar coses, encara que no ho aconsegueixis, és quan comences a formar part d'una societat. Viure a Barcelona comença a ser un acte de resistència en molts sentits.

Quina ciutat hi apareix?

La Barcelona de dilluns a divendres, de dia feiner.

Quant té de Tina Vallès el senyor Palomar?

Sí que té coses meves. Palomar planificant les sortides soc jo planificant el capítol. És un Palomar catalanitzat, és una mica Espinàs, té moments de Mister Bean, és una barreja. No és cap homenatge al Palomar de Calvino, és una represa i un trasllat, tant d'espai com de temps.●